

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Rechtbank Amsterdam (Nederlandene) den 18. maj 2017 — Openbaar Ministerie mod Tadas Tupikas

(Sag C-270/17)

(2017/C 277/34)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Rechtbank Amsterdam

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Openbaar Ministerie

Sagsøgt: Tadas Tupikas

Præjudicielt spørgsmål

Er en appelsag

- hvorunder sagens realiteter er blevet behandlet, og
- som har ført til en (ny) dom over den pågældende og/eller til stadfæstelse af afgørelsen fra første instans,
- og den europæiske arrestordre vedrører denne doms fuldbyrdelse

»den retssag, der førte til afgørelsen« som omhandlet i artikel 4a, stk. 1, i rammeafgørelse 2002/584/RIA ⁽¹⁾?

⁽¹⁾ Rådets rammeafgørelse af 13.6.2002 om den europæiske arrestordre og om procedurerne for overgivelse mellem medlemsstaterne (EFT L 190, s. 1)

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Rechtbank Amsterdam (Nederlandene) den 18. maj 2017 — Openbaar Ministerie mod Slawomir Andrzej Zdziasek

(Sag C-271/17)

(2017/C 277/35)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Rechtbank Amsterdam

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Openbaar Ministerie

Sagsøgt: Slawomir Andrzej Zdziasek

Præjudicielle spørgsmål

1. Er en retssag

- i hvilken retten i den udstedende medlemsstat lægger særskilte frihedsstraffe, som den pågældende tidligere retskraftig er blevet idømt, sammen til en enkelt frihedsstraf og/eller ændrer en kumuleret frihedsstraf, som den pågældende tidligere retskraftig er blevet idømt, og
- hvori retten ikke igen har behandlet skyldsspørgsmålet,

såsom den sag, der har ført til den cumulative sentence af 25. marts 2014, en sag, der »førte til afgørelsen« i den forstand, der omhandles i artikel 4a, stk. 1, i rammeafgørelse 2002/584/RIA ⁽¹⁾?

2. Kan den fuldbyrdende judicielle myndighed:

- i et tilfælde, hvor den eftersøgte person ikke selv var til stede under den retssag, der førte til afgørelsen,
- men hvor den udstedende judicielle myndighed hverken i den europæiske arrestordre eller i de på grundlag af artikel 15 i rammeafgørelse 2002/584/RIA indhentede supplerende oplysninger har givet meddelelse om anvendeligheden af en eller flere af de omstændigheder, der omhandles i litra a) — d) i artikel 4a, stk. 1, i rammeafgørelse 2002/584/RIA, i overensstemmelse med formuleringen af en eller flere af de kategorier, der omhandles i punkt i litra d), i formularen til den europæiske arrestordre,

allerede af disse grunde slutte, at ingen af betingelserne i rammeafgørelsens artikel 4a, stk. 1, litra a) til d), er opfyldt, og allerede af disse grunde afslå at fuldbyrde den europæiske arrestordre?

3. Er en appelsag

- hvorunder sagens realiteter er blevet behandlet, og
- som har ført til en (ny) dom over den pågældende og/eller til stadfæstelse af afgørelsen fra første instans,
- og den europæiske arrestordre vedrører denne doms fuldbyrdelse

den »retssag, der førte til afgørelsen« som omhandlet i artikel 4a, stk. 1, i rammeafgørelse 2002/584/RIA?

⁽¹⁾ Rådets rammeafgørelse af 13.6.2002 om den europæiske arrestordre og om procedurerne for overgivelse mellem medlemsstaterne — Erklæringer fra en række medlemsstater i forbindelse med rammeafgørelsens vedtagelse (EFT 2002, L 190, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hoge Raad der Nederlanden (Nederlandene) den 18. maj 2017 — K.M. Zyla mod Staatssecretaris van Financiën

(Sag C-272/17)

(2017/C 277/36)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i hovedsagen

Sagsøger: K.M. Zyla

Sagsøgt: Staatssecretaris van Financiën

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 45 TEUF fortolkes således, at den er til hinder for en lovgivning i en medlemsstat, hvorefter en arbejdstager, der på grundlag af forordning nr. 1408/71 ⁽¹⁾ eller forordning nr. 883/2004 ⁽²⁾ har været forsikret efter den almindelige sociale sikringsordning i den pågældende medlemsstat i en del af kalenderåret, med hensyn til bidraget til denne sikringsordning kun er berettiget til en del af det skattemæssige standardfradragets bidragsandel, der fastsættes i forhold til forsikringsperiodens længde, såfremt arbejdstageren i resten af kalenderåret ikke har været forsikret efter den almindelige sociale sikringsordning i medlemsstaten, og i resten af kalenderåret har haft bopæl i en anden medlemsstat og har erhvervet (så godt som) hele sin årlige indtægt i den førstnævnte medlemsstat?

⁽¹⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 af 14.6.1971 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet (EFT 1971, L 149, s. 2).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004 af 29.4.2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger (EUT 2004, L 166, s. 1)